

hčera neumrljivega očeta Slovenije, dr. Janeza Bleiweisa viteza Trsteniškega, čegar spomin naj živi vse čase, dokler bode stal narod slovenski!

Obravnave deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

V tretji seji 7. t. m. se je po predlogu viteza Gutmannsthal in dr. Vošnjaka volila deputacija, ki ima iti v Trst poklonit se presvitemu cesarju v imenu kranjske dežele; voljena sta bila dr. Vošnjak in vitez Gutmannsthal, da gresta tje z deželnim glavarjem.

Potem je bila cela vrsta ustnih poročil finančnega odseka o predlogah deželnega odbora, to je, računskih sklepov raznih deželnih zakladov, ter o nekaterih peticijah, med drugimi o prošnji društva za podporo bolnih dijakov na Dunaji, kateremu se je dovolilo 50 gold., za kranjske dijake pa še 200 gold. Prošnja šmartinske občine pri Litiji, za podaljšanje obroka za poplačanje predposojila 500 gold., prejetega za zidanje šole pa večina nemškutarska ni hotela vslišati, akoravno jo je poslanec gosp. Svetec prav toplo zagovarjal.

H koncu je bila volitev v finančni odsek, v katerega v prvi seji voljeni narodni poslanci zavoljo Vestenecka niso hoteli vstopiti; na njihovo mesto so bili voljeni: Lašan, Gutmannsthal, Savinšek in Taufferer. Tako je zdaj ta najvažnejši odsek sestavljen iz samih nemškutarjev.

Četrta seji včeraj 13. t. m. je predsedoval deželnega glavarja namestnik gosp. P. Grasselli, ker v Trst odšle deputacije: gosp. deželnega glavarja grofa Thurna, dr. Vošnjaka in vit. Gutmannsthal še ni bilo nazaj, bili so namreč k cesarju na obed povabljeni; gospod Grasselli je zborovanje gladko in v lepi slovenščini vodil. Došlo je zbornici več peticij, ki so se izročile dotičnim odsekom. Na dnevnem redu je bila zopet cela vrsta poročil finančnega odseka o računskih sklepov in proračunih raznih deželnih zakladov, ki so se skoro brez ugovora potrjevali, in pa o celi vrsti peticij. Poročali so samo nemškutarski gospodje, zato je bilo vse prav enomerno in dolgočasno. Ko so prišli do peticij, se je končala seja, prebrala pa po gosp. Klunu sestavljena interpelacija narodnih poslancev do gospoda deželnega predsednika o delovanju nemškega „šulferajna“ na Kranjskem. To interpelacijo prinesemo prihodnjič.

Peta seja bo v petek 22. t. m.

Naši dopisi.

Od virov Krke 13. sept. — Pred nekaj časom sem poročal „Novicam“, da so raki v zgornji Krki še zdravi. Danes pa poročam, da so tudi tukaj raki čisto vsi poginili. Imeli so nekateri rakarji obilo nalovljenih, ali morali so jih zakopati, tolik smrad so delali. V Soteski jih je neki na jéz toliko naneslo, da so jih morali zavoljo smradu naprej prožiti. Zgubili so ljudje obilen zaslužek. — Kakor je cesta od nas proti Ljubljani lepa in dobro vzdržana, tako slaba in zanemarjena je pri Zdenski vasi. Človek bi skoraj mislil, da se oskrbništvu te kantonske ceste skušate, katero jo bo bolj zanemarilo. Spada namreč en del te ceste v litijski, veči del pa v kočevski okraj. Ako se kmalu ne popravi, ne bo moč več z vozom od Krke od Zdenske vasi in dalje do Lašič. Kaj neki pravi k temu gospod baron Taufferer?

Vipava 14. sept. — Uže pred meseci rodila se je v vrlem odboru čitalničnem misel, poslaviti letos na

mali Šmarin spomin svojega umrlega častnega uda in nedomestljivega očeta Slovencev, dr. Janeza Bleiweisa viteza Trsteniškega. A da bi to vrlo misel tudi izpeljal in sicer kolikor mogoče njega vredno, ugibal je, kako ga hoče najbolj poslaviti in kje slavnost prirediti? — Čitalnični prostori zdeli so se mu zdatno pretesni. Zato dobro došli so mu velikanski prostori na Zemonu (grajščini gosp. grofa Lanthierija, $\frac{1}{4}$ ure od Vipave) tem bolj, ker je ravno tú pred 20 leti dr. Bleiweis počastil Vipavce. Ta kraj tedaj spremenil je veselični odbor, osobito c. kr. pristav gospod Furlani in gospod Ravnikar, v pravi raj in notranji prostori, posebno velika dvorana bila je podobna kakemu z najokusnejšimi cveticami in podobami in najkrasnejšimi lustri ozaljšanemu in razsvetlenemu svetišču.

Med tem približal se je dan svečanosti, katera se je, djal bi, pričela uže v Logu, kjer so veterani II. primorskega veteranskega društva sè slovesno sv. mašo ob 10. uri slavili rojstni dan Nj. Veličanstva Fran Josipa I. in Nj. ces. Visokosti carjeviča Rudolfa. Po sv. maši šli so ti „in corpore“ (na čelu gosp. grof Lanthieri) z vrlo godbo svojo v trg in vstavili se pred sè zastavami ozaljšano palačo načelnika svojega in zasvirali tú med pokom možnarjev in gromovitimi živio-klici cesarsko himno. Potem šli so obedovat v restavracijo čitalnično, a zbrali se po obedu zopet pred stanovanjem stotnika svojega, gosp. grofa Lanthierija. In med tem, ko je svirala tú godba vrlo dobro nekatere komade, zbrala se je velika množica prostega ljudstva, a tudi mnogo intelligence, še več, kot smo se je nadejali, posebno zato, ker je bilo vreme prejšnji dan jako neugodno. Točno ob 4. uri dojdejo tudi udje in odborniki čitalnični sè svojo zastavo, in kmalu prične se pomikati dolga vrsta čestilcev dr. Bleiweisovih proti Zemonu. Na čelu šli so udje in odborniki čitalnični sè svojo zastavo; za njimi uvrstila se je godba, ki je preizvrstno ves pot svirala narodne pesmi; potem prišli so veterani, na čelu gosp. grof L.; za njimi oddelek požarne straže vipavske in naposled na stotine ljudstva. Ko se bližajo vsi ti Zemonu, pozdravlja jih grom možnarjev, in ko pridejo tja, velika uže tamkaj zbrana množica in slavolok s pozdravom „Dobro došli!“

Kmalu potem prične se spored in sicer z Jenkovim „Naprej“, katerega je med gromovitimi „živio“-klici vrlo dobro svirala veteranska godba. Na to stopi na oder za vse dobro in vzvišeno zeló vneti g. grof Lanthieri, ter pozdravi goste s krepko in lepo besedo blizu tako le: „Slavna gospoda! Ljubezen naroda je vrlih in slavnih mož najboljše plačilo. To pripoznava tudi slovenski naš rod, ter spoštuje in slavi svoje duševne dobrotnike osobito s tem, da prireduje v njihov spomin veselice — narodne praznike. Tako slavil je uže očeta slovenskega pesništva, pevca Vodnika, tako korifeja slovenskih pesnikov Fr. Preširna in uže jedva pred dobrim letom umrlega, v svojih delih nenadomestljivega prozajika Josipa Jurčiča. Če tedaj slavi uže te, koliko bolj hoče slaviti in bode slavil svojega prvega prebuditelja, svojega ljubljenca in očeta, premilega nam dr. Janeza Bleiweisa viteza Trsteniškega! Zato meni čitalnica vipavska, da se strinja z duhom naroda, da mu je priredila svečanost njega vsaj deloma vredno in dostojno. Da je pa v istini dostojna, pripomorete, slavna gospoda! največ Vi, ki ste počastili v tolikem mnogobrojnem številu nas in spomin pokojnega Velikana, — za kar naj Vam zakličem v imenu čitalnice in vselej narodne vipavske doline kot predsednik prve, iz globočine srca, srdačen: „Dobro došli! Bog poživi čestilce in spomin neumrljivega nam očeta dr. Janeza Bleiweisa!“ Gromoviti živijo! in slava! zadoné sedaj po dvorani in ponehajo še le potem, ko nastopijo pevci pod vodstvom vrlega pevovodje, gospoda